

ת"פ 1390/20 - מדינת ישראל-تبיעות נגד מרדכי קוטוב (עוצר)-בצמתו

בית משפט השלום בבא ר שבע
ת"פ 20-03-1390 מדינת ישראל נ' קוטוב(עוצר)
בפני כבוד השופט ייבן בן הרוש
בעניין: מדינת ישראל-تبיעות נגד
ע"י ב"כ עזה"ד ברק ברד
נגד
הנאשם
מרדי קוטוב (עוצר)-בצמתו
ע"י ב"כ עזה"ד אדריך בן לולו בשם עו"ד פוגל

זכור דין

1. ביום 19.9.22 הורשע הנאשם על ידי כב' השופט אחינעם צוריאל על יסוד הוודאותו. במסגרת הסדר הティיעון הודה הנאשם בעבודות כתוב האישום המתוקן, בעבירה של איומים לפי סעיף 192 **חוק העונשין**, תש"ג-1977 (להלן: "חוק העונשין") ובשתי עבירות של תקיפה סתם לפי סעיף 379 **חוק העונשין**.
2. בהתאם לעבודות כתוב האישום ביום 19.2.19 בשעה 9.2.13, נסע הנאשם לעמדת המשמירה של בית החולים "سورוקה" ומחסום הרכבים נפתח אוטומטית. למורתו שהמאבטח במקום ביקש ממנו לעזרה, המשיך הנאשם בנסיעתו. לאחר מכן שב הנאשם למחסום כשהוא אוחז בידו אלה טלסקופית, קיליל ודוחף את המאבטח. למקום הגיעו מאבטחת נוספת והשניים השתלטו על הנאשם והמאבטח עיכב אותו, אולם הנאשם נכנס לרכבו ונסע במהירות לא לפני שאיים על המאבטח כי ירצת אותו ואך אחד לא יעזר לו בכוונה להפחידו.
3. בעניינו של הנאשם לא הוגש תסקير שירות מבנן ולדין בפניו הובא על ידי שב"ס בעודו עוצר במסגרת תיק אחר.

טייעוני הצדדים

4. ב"כ המאשימה תיאר את העבירות שבוצעו על ידי הנאשם וטען לערכים החברתיים שנפגעו. ב"כ המאשימה ציין כי בשנת 2015 הנאשם סיים בהצלחה הליך בבית המשפט החקלאי אך חזר לסورو בעבר כמה שנים, ב"כ המאשימה סבר כי לאור המציגות הנוכחית בה אזרחים מותקפים ומאיימים באופן يومי, בנסיבות התקיק ומtower פסיקה אליה הפנה מתחם העונשה הרואוי, נע בין 4 חודשים מסר שירות בעבודות שירות לבין 18 חודשים מסר בפועל ועתיר לגוזר את עונשו של הנאשם בשליש העליון של המתחם, מסר מותנה קנס והתחייבות.
5. ב"כ הנאשם סבר כי לאור כך שמדובר בתיק משנת 2019, ובנסיבות בהן לא נגרם נזק פיזי, מתחם העונשה הרואוי נע בין מסר על תנאי ועד למספר קצר של מסר שירות בעבודות שירות או בגין ברירה מסר מהחורי

סorang וברית. ב"כ הנאשם ציין כי הנאשם לקח אחריות והצר על מעשיו כבר בהזדמנות הראשונה בחקירהתו במשטרה ועל כן עתר למאסר על תנאי או למספר חדש מסר בפועל שיעמדו בהתאם לכך שיכל היה, לו לא היה עצור, לשאת את עונשו בעבודות שירות - 30 עד 60 ימי מאסר.

6. הנאשם הביע צער על מעשיו, אמר שהתעיףMSG נסגן החים זהה וכי הוא לא חושב שיחזור על הטעויות שלו.

קבעת מתחם העונש ההולך

7. בהתאם לע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל ובהיעדר מחלוקת בין הצדדים, מעשי הנאשם מהווים אי-ROUT אחד ומן הרואין לקבוע מתחם עונש הולם אחד. ובהתאם לתיקון מס' 113, סעיף 40ג(א) לחוק העונשין בקביעת מתחם ענישה הולם על בית המשפט להתחשב בערכיהם המוגנים, במידת הפגיעה בהם, בענישה הנוגנת ובנסיבות הקשורות ביצוע העבירה.

הערכים המוגנים ומידת הפגיעה בהם

8. בכל הנוגע לעבירת האויומים, הרי שהערך החברתי שנפגע מעבירות האויומים הינו שמירה על שלמות נפשם, ביטחונם וחירותם פועלם של המתלוונים. ביחס לעבירת האויומים נקבע ברע"פ 2038/04 שמואל למ נ' מדינת ישראל:

"היום הוא אפוא ביטוי שהמשפט מטיל עליו מגבלות תוך פגיעה בחופש הביטוי, וזאת כדי להגן על ערכים אחרים בהם שלמות נפשו, ביטחונו וחירותם פועלם של הפרט."

9. ובאשר לעבירות תקיפה סתם הרי שהערכים המוגנים הם הגנה על שלמות הגוף והבטיחון האישי. כל אדם, באשר הוא, זכאי להגנה על שלמות גופו ובטחו. עבירות התקיפה אומנם לא בוצעה כלפי עובד ציבור אולם מאבטחי בית החולים תפקידם להגן על הצוות הרפואי ועל באיו בבית החולים ועל כן חשוב לציין כי ברא"פ 11/1922 רחמיםוב נ' מדינת ישראל, נקבע:

"ציבור נתן את מבטו בעובדי הציבור ונציגי החוק, "וטבת הציבור מחייבת כי יובטח להם שיוכלו למלא את תפקידם ללא מORA וללא פחד מבعلي אגרוף, מתוקפנים ומאיימים. لكن הכרח להטיל ענישה של ממש, גם למען ישמעו ויראו" (ע"פ 500/87 בורוכוב נ' מדינת ישראל (לא פורסם, 18.3.1988)). בתקופה המתאפית בಗלי אלומות פיזית ומילולית כלפי עובדי ציבור, שומה להגן על השירות הציבורי ועל עובדי הציבור מפני פגעה בלתי ראויה בכבודם ובמעמדם"

10. מידת הפגיעה בערכים הללו הינה ברף הבינוני זאת משום שמדובר במקרה שני אי-ROUT תקיפה כשלכאורה לא נראהין כל סיבה להתנהלותו האלימה של הנאשם ובעוודו מציד באלה טלסקופית ומайдך גיסא לא נגרם כל נזק למאבטחים.

הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה החלטה בת.פ. זה, הפניה במשפט להעניש באופן מחייב במקרים כגון דא. כבוד האדם וחירותו, וכן זכות האדם לאוטונומיה על גוףו

11. בבחינת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה לחייב בחשבו כי מעשי הנאשם נעשו באופן ספונטני. יחד עם זאת, העבירות בוצעו באמצעות אביזר אשר היה עלול לגרום לחבלות ולפגיעות גופניות קשות וזאת ללא כל סיבה אשר בגין יכול הנאשם להתרעם ולאבד שליטה באופן שכזה, העבירות בוצעו כלפי מאבטחי בית חולים ממקום רגש בו נמצאים אזרחים הזקוקים לטיפול רפואי ואחות רפואי שטרתם להעניק טיפול לאותם אזרחים.

מדיניות הענישה הנוהגת

12. נקודת המוצא בקביעת העונש הראו' למשמעו הנאשם הטע שקבע המשפט בעבירות האויומים - שלוש שנות מאסר ובין עבירות תקיפה סתם - שנתיים מאסר.

13. בוחנת מדיניות הענישה הנוהגה בעבירות מסווג זה מלמדת על מגוון עונשים:

א. רע"פ 12/5458 **ליקטמן נ' מדינת ישראל**, שם הורשע הנאשם בתקיפת רופא ואחות בבית חולים. ציין כי הנאשם באותו מקרה ביצע מעשים ברף חמורה גבוהה מזו של הנאשם שבעיניינו. יחד עם זאת הוא היה נעדר עבר פלילי, לך אחריות ושיקם את חייו. בית המשפט העליון אישר עונש בן 6 חודשים מאסר לאחרורי סוגר ובריח.

ב. רע"פ (מחוזי ת"א) 09/07670 **קומו נ' מדינת ישראל**, שם הורשע הנאשם בתקיפת פקח שגרר את רכבו. הנאשם, שהיה בעל עבר פלילי, נדון לעונש מאסר בן 6 חודשים ואף הופעל כנגדו מאסר מותנה.

ג. ת"פ (שלום ב"ש) 21-07-48710 **מדינת ישראל נ' דהיני**, שם הורשע הנאשם בעבירות אויומים על עובדת סוציאלית ובית המשפט הטיל עליו שישה חודשים מאסר בפועל ושלשה חודשים מאסר על תנאי.

ד. ת"פ (שלום חיפה) 22-04-45490 **מדינת ישראל נ' דוד ספר**, שם הורשע הנאשם בשתי עבירות אויומים ובניסיון תקיפה גם כלפי שוטרים והושת עליו 4 חודשים מאסר בפועל לאחר שבית המשפט קבע מתחם ענישה הנע ממאסר על תנאי ועד 10 חודשים מאסר בפועל לצד ענישה נלוית.

14. בתיק זה, אין זה ראוי כי מתחם העונש יתחיל במאסר על תנאי. על מנת לקבוע מתחם עונש שתחתיתו מאסר על תנאי, יש מקום כי הנסיבות הקשורות לביצוע העבירה יהיו ברף הנמוך ביותר. אלא, שבמסגרת בוחנת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה בהתאם לסעיף 40 לחוק העונשים, נתתי דעתך לכך שמדובר בשלוש עבירות שבוצעו כלפי מאבטחי בית חולים. אין עבירה אחת שלוש עבירות. אין תקיפה סתם של אדם כתקיפה סתם של אנשי ביטחון ששומרם על הסדר והבטיחו של כל באי בית החולים. אין תקיפה סתם כתקיפה בזמן שה הנאשם אוחז בידו חפץ שעלול לגרום לתוצאה קשה. אם כן, מתחם שתחתיתו מאסר על תנאי, אינו הולם את חומרתה

- של העבירה שביצעו הנאשם, מטעמי גמול, הרתעה והגנה תקיפה על בתים חולמים, כמרחוב נקי מלאylim מכל סוג ואשר על כן אינו מתישב עם האינטראס הציבורי.
15. לאחר שבחןתי את הערכים המוגנים שנפגעו מביצוע העבירה על ידי הנאשם, מידת הפגיעה בערכיהם אלו, ובנסיבות ביצוע העבירה, הרי שאינו קובל עלי מתחם העונש הראו נוע בין מספר חדש מסר שיכלו וירוצו בעבודות שירות ועד 12 חדש מסר מאחרי סורג ובריח.
16. בעניינו של הנאשם לא מצאתי שיקולים לסתיה ממתחם הענישה לקולא או לחומרה שכן על הנאשם המבקש לסתות לקולא ממתחם העונש ההולם הנטל להציג ראיות לכך שעבר הליך שיקומי ממשמעותי. [ראו למשל ע"פ 22/2017 **אלצראיה נ' מדינת ישראל**] משום שהלכה היא כי: "לא בכל מקרה שבו תהליך טיפול מתקדם בכיוון חיובי, יש להפעיל את הסמכות הקבועה בסעיף 40ד, שאחרת בא החרג ומרוקן את הכלל מתוכן". [ראו למשל ע"פ 21/2017 **אהרון קי' מרזוק נ' מדינת ישראל**].

נסיבות שאין קשרות ביצוע העבירה להחלטה בת.פ. זה, הפניה במשפט להעניש באופן חמיר במקרים כגון דא. כבוד האדם וחירותו, וכן זכות האדם לאוטונומיה על גופו

17. לשם קביעת העונש ההולם, בגדדי מתחם העונש, על בית המשפט להידרש לניסיות שאין קשרות ביצוע העבירה:
- א. הנאשם הודה ולכך אחריות על מעשיו בהזדמנות הראשונה.
 - ב. הנאשם עבר פלילי רלוונטי והנ帀ם לא עמד בעבודות השירות שהוטלו עליו בהרשעתו האחרון וסיים לרצות את עונשו מאחרי סורג ובריח.
 - ג. הנאשם לא עבר הליך טיפול ואף לא תספיר של שירות המבחן.
 - ד. הנאשם לא צער במיוחד ואף לא הוציא אסמכתאות למצוך רפואי המצדיק התחשבות יתרה.
18. בנסיבות האמורות מצאתי כי ניתן למקם את עונשו של הנאשם ברף הבינוני-نمוך של מתחם.

סוף דבר

19. לאחר שבדקתי את כלל השיקולים לעיל, לקולא ולהומרה, ומשהנתם עוצר כתע וועל כן סנגרו לא ביקש כי עונש המססר יוצאה על דרך עבודות שירות, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. 4 חדש מסר בפועל .

- ב. 4 חודשים מאסר מותנה למשך 3 שנים מהיום. מאסר זה יופעל במידה וה הנאשם יעבור במהלך תקופה התנאי עבירות איומים.
- ג. 6 חודשים מאסר מותנה למשך 3 שנים מהיום. מאסר זה יופעל במידה וה הנאשם יעבור במהלך תקופה התנאי עבירות אלימות.
- ד. קנס בסך 2,000NL שישולם עד ליום 15.3.22 או 10 ימי מאסר תמורה.

זכות ערעור כדין.

ניתן היום, כ' כסלו תשפ"ג, 14 דצמבר 2022, במעמד הצדדים.